

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.**, bytom Prievidza, Ľ. zastúpeného **JUDr. Ľ.**, advokátkou so sídlom v P, M. proti odporcom: 1/ **H., a. s.**, so sídlom v P, ul. M. 2/ **Sociálna poisťovňa**, so sídlom v Bratislave, Ulica 29. augusta č. 8, o zaplatenie 23.896,--Sk s príslušenstvom z titulu náhrady za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, o návrhu Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave, pobočka Prievidza v spore o právomoc, takto

r o z h o d o l :

Prejednanie a rozhodnutie veci v časti nárokov vzniknutých za obdobie do 31. decembra 2003 **p a t r í** do právomoci **Okresného súdu Prievidza**.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa návrhom podaným 11.5.2004, domáhal uloženia povinnosti odporcom v 1. a 2. rade zaplatenia spoločne a nerozdielne 23.896,--Sk s príslušenstvom z titulu náhrady za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti za obdobie od 1.10.2003 do 31.3.2004.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 4C 157/2004-23 zo dňa 25. októbra 2004 rozhodol o zastavení konania a postúpení veci Sociálnej poisťovni s odôvodnením, že v zmysle § 272 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodnutie o nároku patrí do právomoci Sociálnej poisťovne.

Sociálna poisťovňa dňa 17. apríla 2009 predložila vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s návrhom na rozhodnutie v spore o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy podľa § 8a OSP. Poukázala na spoločné stanovisko občianskoprávneho a správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovanému pod č. 27 v zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR č. 4/2006, podľa ktorého rozhodovanie o nárokoch na náhradu straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity vzniknutých z pracovných úrazov do 31. decembra 2003, patrí do právomoci súdu, aj

keď nároky boli uplatnené po účinnosti zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy (§ 8a OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, posudzujúc kompetenčný konflikt medzi Sociálnou poisťovňou a súdmi, sa nestotožnil s názorom okresného súdu.

Navrhovateľ si predmetným návrhom uplatnil nárok na doplatenie rozdielu náhrady za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti z titulu choroby z povolania za obdobie od 1.10.2003 do 31.3.2004.

Podľa § 272 ods. 5 zákona o sociálnom poistení v konaniach o náhrade za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a o náhrade za stratu na dôchodku, ktoré neboli právoplatne skončené do 31. decembra 2003, sa po tomto dni rozhodne za obdobie do 31. decembra 2003 podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a za obdobie po 31. decembri 2003 ako o úrazovej rente podľa tohto zákona. To platí aj na konanie o týchto náhradách, na ktoré vznikol nárok pred 1. januárom 2004 a žiadosť o ich priznanie a vyplácanie bola podaná po 31. decembri 2003.

Na to, aby bolo možné začaté konanie na súde v zmysle § 103 v spojení s § 104 ods.1 OSP zastaviť a vec postúpiť Sociálnej poisťovni, muselo by byť v zákone o sociálnom poistení ustanovené, že Sociálna poisťovňa rozhoduje nielen o nárokoch, ktoré vznikli podľa tohto zákona, t.j. ktoré vznikli od 1.januára 2004, ale aj o nárokoch, ktoré vznikli skôr, za podmienky, že o nich nebolo do nadobudnutia účinnosti uvedeného zákona právoplatne rozhodnuté. Takéto ustanovenie sa však v zákone o sociálnom poistení nenachádza. Taktiež by mohol súd postúpiť návrh Sociálnej poisťovni, ak by mu takúto povinnosť ukladalo prechodné ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku. Takéto ustanovenie sa však v OSP nenachádza. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy môžu štátne orgány, konať len na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ak preto žiaden zákon neustanovil, že o nárokoch, ktoré vznikli **do 31.12.2003** (ak o nich nebolo právoplatne rozhodnuté) má konať Sociálna poisťovňa, musí konanie začaté na súde dokončiť súd.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vyplatenia náhrady na strate na zárobku po skončení práceneschopnosti aj za obdobie pred 1. januárom 2004, preto rozhodnutie o tejto časti nároku spadá do právomoci príslušného okresného súdu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Úlohou Sociálnej poisťovne bude po právoplatnosti tohto uznesenia vrátiť Okresnému súdu Prievidza na ďalšie konanie vo veci kompletný spis tohto súdu sp. zn. 4C 157/2004, ktorý jej bol postúpený na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 13. mája 2009

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth